

CBE 107-2013 BSA

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X, woonachtig te Groningen hierna ook te noemen appellante,
en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,
inzake het besluit van verweerder van 26 juli 2013.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 26 juli 2013 waarbij aan appellante een negatief bindend studie advies (BSA) is gegeven voor de bachelor-opleiding Psychology.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 19 september 2013 waar appellante is verschenen vergezeld van haar vriend en waar verweerder met kennisgeving niet is verschenen.

III. Ontstaan en loop van het geding

Via CLRS tekent appellante op 5 september 2013 beroep aan tegen het besluit van het College van Bestuur van 26 juli 2013, waarbij aan het negatief bindend studieadvies voor de propedeutische fase van de bachelor-opleiding Psychologie een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW"). Het besluit is genomen namens het College van Bestuur door het faculteitsbestuur van de faculteit gedrags- en maatschappijwetenschappen.

Voorafgaand aan het bovengenoemde besluit heeft er een hoorzitting plaatsgevonden om te praten over het voornemen van verweerder om een negatief bindend studieadvies te geven aan appellante.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van haar beroep heeft **appellante** aangevoerd dat zij op drie punten na niet heeft kunnen voldoen aan de reeds aangepaste BSA-norm van 30 EC. De norm was aangepast op grond van persoonlijke omstandigheden, te weten overlijden van haar vader in combinatie met psychische klachten.

Kort na het begin van het tweede semester voelde appellante zich weer goed, behoudens het concentratievermogen en het vermogen om overzicht te houden. Uiteindelijk is op 28 mei 2013 de diagnose ADHD vastgesteld. Vanaf 7 juni 2013 gebruikt appellante medicatie. Sindsdien heeft er een opmerkelijke verbetering plaatsgevonden. Er restte toen echter maar een maand om deze verbetering in concentratie toe te kunnen passen. Aldus is er sprake van twee los van elkaar staande ziektebeelden, en niet van een diagnose bovenop de al bestaande klachten. Verweerder heeft hiermee onvoldoende rekening mee gehouden. In het hoorgesprek met verweerder heeft appellante haar verhaal niet kunnen doen. De tijd was te kort, de commissie was helemaal niet op de hoogte van haar dossier en appellante raakte totaal de weg kwijt. Appellante heeft juist op advies van de studieadviseur de vakken Statistiek 1a en 1b laten zitten. Volgens de studieadviseur diende appellante zich te concentreren op andere vakken. Verweerder is niet ingegaan op het feit dat er laat in het studiejaar ADHD is vastgesteld en dat appellante ondanks deze ziekte nog 27 EC heeft behaald.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Voor het hoorgesprek was 15-20 minuten uitgetrokken. Dat is voldoende tijd om appellante haar verhaal te laten doen. De belangrijkste reden om ook n.a.v. het hoorgesprek het negatief bindend

studieadvies te handhaven is het feit dat door appellante vrijwel geen van de doorgaans als moeilijk ervaren vakken is behaald, zoals Statistiek 1a en 1b en Biopsychologie. Daar komt nog bij dat hoewel appellante zich naar eigen zeggen zou concentreren op de practicumvakken zij toch Statistiek 1a heeft afgelegd, en zij dit vak niet met een voldoende heeft afgerond. Verweerder had de BSA-norm al aangepast naar 30 EC op grond van de persoonlijke omstandigheden van appellante. Verweerder is van mening dat appellante het aankomende studiejaar niet in staat zal zijn om de overgebleven moeilijke vakken met succes af te ronden.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 26 juli 2013, waarbij aan het negatief studieadvies een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid van de WHW. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden.

Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeuse en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de propedeutische fase van de bachelor-opleiding Psychologie behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellante aan het eind van haar eerste jaar 45 van de 60 EC moet hebben behaald. Deze norm was voor appellante vastgesteld op 30 van de 60 EC op grond van persoonlijke omstandigheden. Appellante heeft echter 27 EC behaald. Dit is tussen partijen niet in geschil.

Appellante heeft –samengevat- aangegeven dat er onvoldoende rekening is gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, bestaande uit de laat in het studiejaar vastgestelde ADHD.

Verweerder brengt hier tegen in dat er al een aangepaste norm was vastgesteld voor appellante. Verweerder is van mening dat appellante het aankomende studiejaar niet in staat zal zijn om de overgebleven moeilijke vakken met succes af te ronden, zodat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen.

Het College constateert dat de voor appellante aangepaste BSA-norm 30 EC bedraagt. Deze norm is aangepast in verband met het overlijden van de vader van appellante en psychische klachten. Laat in het studiejaar is bij appellante ADHD vastgesteld. Het College is van oordeel dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met deze omstandigheid, nu er in het bestreden besluit geen enkele passage hieraan is gewijd. Verweerder werpt appellante tegen dat zij de vakken Statistics 1a en 1b en het vak Biopsychologie niet heeft gehaald, terwijl appellante

ter zitting aan heeft gegeven dat zij deze vakken op advies van de studieadviseur heeft laten schieten. Door de afwezigheid van verweerder ter zitting zijn er stellingen van appellante onweersproken gebleven. Gegeven deze omstandigheden twijfelt het College sterk over de door verweerder gevolgde procedure en oordeelt het College dat verweerder in redelijkheid niet tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante gegrond en vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van de overwegingen in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 21 oktober 2013 door mr. M. Dissel-van Erp, voorzitter, dr. W.J. Meester en mw. L. van der Net, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

M. Dissel-van Erp

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.